11 d'octubre: Sant Joan XXIII, papa

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,25-37): En aquell temps, un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna? Jesús li digué: «Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?». Ell va respondre: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tota la força i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix». Jesús li digué: «Has respost bé: fes això i viuràs».

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I qui són els altres que haig d'estimar?». Jesús va contestar dient: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: 'Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més'.

»Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?». Ell respongué: «El qui el va tractar amb amor. Llavors Jesús li digué: «Vés, i tu fes igual».

«I qui són els altres que haig d'estimar?»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la festa de sant Joan XXIII, de l'Orde Franciscà Seglar (OFS) des dels seus 14 anys. La seva vida va ser un llarg recorregut a partir de la senzillesa de la seva família camperola: estudis al seminari, sacerdot, secretari episcopal, director espiritual i professor dels seminaristes en Història de l'Església, diplomàtic, cardenal, nunci de Pius XII a França, Papa i iniciador del Concili Vaticà II.

A llarg d'aquest camí, va ser sobretot un pastor segons el cor de Déu, dels qui fan olor d'ovella, segons encuny del papa Francesc; era dels qui no «passen de llarg per l'altra banda» (cf. Lc 10,31.32), com diu l'Evangeli d'avui, en veure l'home apallissat pels bandolers, abandonat al marge i a la cuneta de la humanitat. Joan XXIII és dels pastors que es posa al servei dels qui viuen a les perifèries, segons una altra feliç expressió del Papa.

Jesús avui fa una dura critica a la gent d'Església —sacerdot, levita— que, no es desvien del seu camí, per atansar-se als desgraciats, perquè estan convençuts que ja compleixen el seu servei al temple, que amb això ja en tenen prou i no cal que es preocupin dels altres.

Per altra banda amb la paràbola del bon samarità, Jesús planteja qui és veritablement "pròxim" del seu germà. Si ens atansem a qui està allunyat, a qui és diferent, ja som "pròxims". Jesús fa l'elogi dels qui se saben apropar i fer-se propers als altres. En tenim un model excel·lent en la persona de sant Joan XXIII. Ell veia aquests germans arraconats no com a empestats, sinó, simplement com a germans. Sempre deia: «Acostem-nos, coneguem-nos, estimem-nos i respondrem a la pregària de Jesús: que tots siguin u».

Segur que Jesús, mentre meditem sobre l'Evangeli d'aquesta festa, també ens està dient: «Ves, i tu fes igual» (Lc 10,37).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La pau a la terra, suprema aspiració de tota la humanitat a través de la història, és indubtable que no es pot establir ni consolidar si no es respecta fidelment l'ordre establert per Déu» (Sant Joan XXIII)

- «En les fortes contraposicions del seu temps, el Papa [Joan XXIII] va ser un home i pastor de pau, que va saber obrir a Orient i a Occident inesperats horitzons de fraternitat entre els cristians i de diàleg amb tots» (Benet XVI)

- «La pràctica de la vida moral animada per la caritat dóna al cristià la llibertat espiritual dels fills de Déu. El cristià ja no es troba davant de Déu com un esclau, amb por servil, ni com el mercenari que espera la paga, sinó com el fill que correspon a l'amor 'd'aquell que ens ha estimat primer' (1Jn 4,19)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.828)